

Muha v palači.

(Ruska pripovedka.)

Po široki ruski cesti je vozil lončar svojo robo. Ramtata, ramtata — je odskakoval njegov voziček po ostrem kamenju in zgodilo se je, da je padel velik lonec na tla. Lončar ni tega niti zapazil. Lonec pa je ugledala muha, se naselila v njem in živela udobno in zadovoljno.

Napočil je drugi dan — pa ti prileti od nekod droben komar in potrka na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz sem, muha Brbrnuha! Kdo si pa ti?«

»Sem komarček Zabodavček!«

»Bodi moj gost!«

Pa sta stanovala že dva v loncu.

Tedaj pa poskoči miška iz luknjice in potrka na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz sem, muha Brbrnuha in komarček Zabodavček. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem miška Sladkosneda!«

»Bodi naš gost!«

Bili so že trije.

Kvak, kvak, je prikorakala žaba in potrkala na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček in še miška Sladkosneda. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem žaba Skokica, pevka iz bližnje mlake!«

»Bodi naš gost!«

Bili so že štirje.

Tedaj prisopiha zajček iz gozda in potrka na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda in pa žaba Skokica. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem zajček Dolgouhec!«

»Bodi naš gost!«

Bilo jih je že pet.

Kmalu za zajčkom prikrevlja lisica in potrka na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica in še zajček Dolgouhec. Kdo si pa ti?«

»Lisička Zvitorepka sem!«

»Bodi naš gost!«

Bilo jih je že šest.

Približal se je pes in potrkal na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec in lisička Zvitorepka. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem psiček Hovhov!«

»Bodi naš gost!«

Pes je zlezel v lonec in bilo jih je že sedem.

Ha, glej, kdo je pa zdajle zavil z velikimi koraki okoli ogla? Volk je bil. Potrkal je na lonec in vprašal:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec, lisička Zvitorepka in pa psiček Hovhov. Kdo si pa ti?«

»Volk sem, Sivodlakec!«

»Bodi naš gost!«

Bilo jih je osem in živeli so zadovoljno in prijetno v loncu in so se imeli radi od vsega srca.

Pa je zvedel o palači in njenih prebivalcih medved; priplazil se je bil ponoči k loncu, potrkal nanj in vprašal z globokim glasom, da se je tresel ves lonec in so stanovalci trepetali od groze in strahu:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec, lisička Zvitorepka, psiček Hovhov in še naš volk Sivodlakec. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem«, je rekel medved, »kruti medved Kosmatinec, vseh gozdov glavar!«

In sedel je na lonec, zdrobil palačo v prah in zmečkal vse, ki so stanovali v njej. O, jej! ...

Ivan Albreht:

Ciganska.

Ciganček in cigančica
po svetu sta hodila,
plesala, pela, godla sta
in vbogajme prosila.

Tedaj ju sreča moder mož
in ju začne svariiti:
»Ciganček in cigančica,
tako ne sme več biti!

Kaj bo, kaj bo iz vaju dveh
nekoč, ko dozoriša?
Zakaj se v lepih, mladih dneh
ničesar ne učita?«

Ciganček se je zasmeljal:
»Vam res je to uganka?
Jaz bom cigan, oj modrijan,
a ona bo ciganka —«